

Strandlivet

Skäldervikens långa sandstränder har i århundraden varit både en tillgång och en nackdel, det förra främst genom tångtäkt att bättra på jordarna med, det senare genom risken för strandning. Hårda västliga vindar kunde driva segelfartygen in mot ett sorgligt öde.

Knappt hade 1900-talet inletts förrän nya saker hände. Skäldervikens samhälle började växa kring sin station, Hotell Hoppet och snart Hotell Skälderviken fick gott om gäster, pigga på att bada. Överfarter arrangerades, strandhus byggdes, badgäster togs om hand.

Några årtionden senare, 20-talet, kom Ängelholm i kapp i kampen om badfolket. Havsbaden blev en välordnad stadsdel med gott om fint folk som ägde och bebyggde, badlivet ökade, transporter in på ån arrangerades, stränder för olika folk poängterades.

In på 30-talet utnyttjades det salta badvattnet i en ny 50 m simanläggning, "Simba" oftast kallad, med mycket tävlingar, stor publik, trivsamma "eldfester" långt in på 50-talet. Plankorna gistnade så småningom, något nytt krävdes, ett riktigt varmbadhus byggdes inne i staden (det salta Skälderviksvattnet användes även här).

Nu blommade badandet vidare, Råbocka blev den stora magneten med sina tält och husvagnar, Klitterbyn kom till i slutet av 70-talet med vackra stugor i Havsbadenstil att hyra veckovis. Domänverket gjorde en fin satsning.

Numera lever hela området främst sommartid, men även året runt genom bra krogar och fina strövområden.

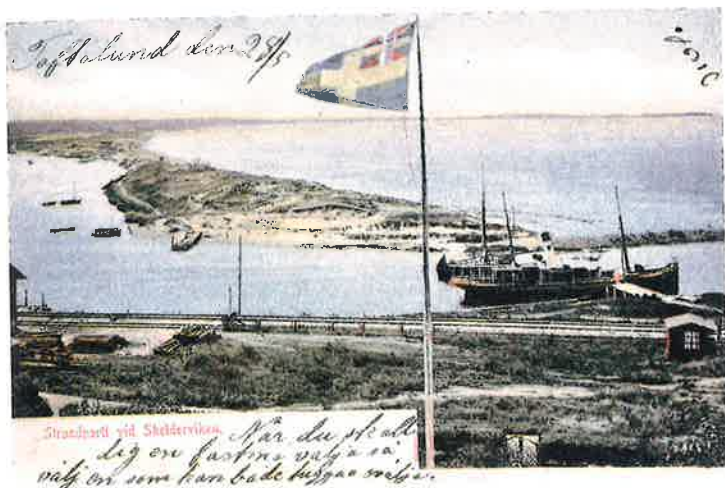
Strandlivet

En berömd utsikt från restaurang Skäldervikens terrass, tre generationer som sett den:

Överst: 1903 med unionsflaggan i topp. Intressant hälsning på vykortet: "När du skall dig en fästmö välja så välj en som kan både tugga och svälja".

Mitten: 1939 med ny gångbro (byggd 1934, togs av isen 1942).

Nederst: 1956 gångbron återuppbyggd av militären under kriget, togs av isen 1966.

Artikelns bildtext: Den gamla strandpaviljongen, där man får kaffe, sodavatten och vanligt vatten samt vänligt bemötande. Flickorna, som sitter på gångbrädor, har tydligtvis reda på att Mathson (fotograf Thord M.) står uppe på backen för att föreviga dem; det syns på deras omsorgsfulla frisyrier och väl intagna attityder.

Den härliga sommaren 1911

Engelholms tidning gladdes i början av 1900-talet sina prenumeranter med ett årligt julnummer. Artiklar av lokalt intresse pryddes med svartvita fotografier, vilket var ovanligt i den vanliga tidningen. Julen 1911 skrev signaturen Pang (journalisten Ernst Greén) om en av sommarens varmaste dagar. Här följer ett utdrag med något moderniserad stavning.

Den gångna sommaren får väl anses för en av de härligaste vi på länge upplevt. I långa tider såg vi inte den minsta molntapp på det ljusblå fästet, där den gamla solen satt i det bästa humör och sände sina 40-gradiga värmestrålar ned på det halvnakna människosläktet. Strömmen av badtörstiga människor från alla landets hörn var oändlig och kapten Jönsson på "Svea" hade dagligen ett styvt arbete med att lotsa sin överfulla ångslup och pråm genom Rönneåns av betsvansar (utsläpp från sockerbruket) och flygsand uppgrundade strömfåra ut

Skælderviken. Badliv.

Artikelns bildtext: Här ser man författarens nobla drag, omgivna av hans barn och blommor. En del av blommorna har badat, andra skall till det, medan de två äldsta, som ses helt påklädda, ska gå hem och laga till sjömansbiffen, en rätt vari den yngsta dottern, som sitter i förgrunden, finner särdeles behag. Själv badar jag av princip aldrig: jag föredrar att ta solbad med kläderna på och i synnerhet i sådana environger (som Postlasse skulle ha sagt), som bilden visar.

till Skældervikens beprisade och mångbesjungna badstrand, där de svalkande böljorna gav kroppen och själen friska krafter till nya värv och lysande bedrifter.

I Kronoskogen utefter Råbockavägen gick dagligen en formlig karavan av människor, i synnerhet vid middagstiden, då Klippantågen anlände med 100-tals feberheta badare.

Stranden var något för trång för så mycket folk som där trängdes om plats för de respektive maggördlarna och man fick också från damernas sida höra klagomål över herrarnas och från herrarnas sida över damernas närgångenhet (*stranden var uppdelad i dam-, gemensamhets- och herrsida*). Det blev följaktligen gemensamhetsbad till stor förtret för de klagande herrarna och de ojande damerna, men hellre än att försaka badet tycktes man å ömse sidor vilja föredraga att krypa i spadet var det bar sig, oavsett om det i den omedelbara närheten låg ett fikonlövssurrogat.

Ovan: Klitterhus en varm
sommardag 1996. Foto F10.

Mitten: Klitterhus strand
19940712. Foto Niklas
Gustavsson.

Nederst: Klitterhus uteserve-
ring 20010726. Foto Åke
Lindfors.

Höger sida: Den på 30-talet
nystartade turistföreningen
gjorde 1931 då denna fina
turistbroschyr.

Strandlivet

